

Christus in de brief aan de Kolossenzen Ons leven

De situatie in Kolosse

Ze hadden het evangelie aangenomen van Epafras, de genade van God in waarheid erkend, Kol.1:6. Paulus was nooit in deze gemeente geweest.

Zo hebt u het geleerd van Epafras, onze geliefde medeslaaf, die een trouw dienaar van Christus voor u is, Kol.1:7

Het gevolg was: *'uw geloof in Christus Jezus', 'de liefde tot alle heiligen', en 'vrucht en groei', Kol.1:4,6.* Paulus dankt de God en Vader van onze Heer Jezus Christus daarom altijd voor deze gemeente, Kol.1:3. Er was orde en vastheid (Kol.2:5), maar er dreigde groot gevaar! Ondanks al deze zegen was er ruimte in de harten van de Kolossenzen gekomen om iets naast Christus te omarmen. *Geloven in het evangelie en het hebben van orde en vastheid is geen garantie dat de harten geworteld blijven in Christus als deze harten ontvankelijk zijn voor invloeden die zijn Persoon en werk devalueren.* Bepaalde personen probeerden deze invloeden aan hen op te dringen. Paulus had hierover gehoord van Epafras.

Dit zeg ik, opdat niemand u met overredende taal misleidt. Kol.2:4

Als een ware herder leidt hij hen (en ons) naar de verheerlijkte Heer Jezus alleen. De wijze waarop leert ons over het hart van een herder van God. We bekijken de verschillende stappen van de aanpak van Paulus van dit dreigende gevaar.

De zeven aspecten van de aanpak van Paulus

Het **eerste** is: hen prijzen om wat ze hebben. Paulus is oprecht blij met de zegen die ze al kenden, hun geloof, hun liefde en hun orde en vastheid.

Het **tweede** is gebed.

Daarom houden ook wij, van de dag af dat wij ervan gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat u vervuld mag worden met de kennis van zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Heer waardig te wandelen tot al zijn welbehagen, terwijl u in alle goed werk vrucht draagt en opgroeit door de kennis van God, met alle kracht bekrachtigd, naar de sterkte van zijn heerlijkheid, tot alle volharding en lankmoedigheid, met blijdschap, Kol.1:9-11

Paulus bidt dat de Kolossenzen zouden worden *vervuld* met de wil van God. Hij wil dat alle aandacht en afhankelijkheid is op en in Christus, Zijn geliefde Zoon. Deze vervulling leidt ook tot dankbaarheid i.p.v. streven naar 'meer', wat de bezoekers de Kolossenzen voorhielden, zie Kol.1:12.

Het derde is dat Paulus Christus' heerlijkheid aan de Kolossenzen voorspiegelt. Zo hoopt hij dat hun ogen geopend worden voor de dwaasheid iets aan Hem toe te voegen. Achter elkaar beschrijft Paulus deze aspecten van Zijn heerlijkheid. Hij is *'de Zoon van zijn liefde'*, Kol.1:13. In Hem hebben wij de verlossing, Kol.1:14. Hij is het beeld van de onzichtbare God, Kol.1:15.

In Hem is alles geschapen, Kol.1:16. Hij is vóór alle dingen, Kol.1:17a. In Hem bestaan alle dingen, Kol.1:17b. Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente, Kol.1:18a. Hij is de eerstgeborene uit de doden, Kol.1:18b. In Hem woont de hele volheid, in vreugde, Kol.1:19. Door Hem is alles tot God verzoend, Kol.1:20. Door Hem zijn ook de Kolossen met God verzoend, Kol.1:22a. Door Hem staan zij heilig, onberispelijk en onstraffelijk voor God, Kol.1:22b. Paulus voegt er een waarschuwing aan toe, want zegen en verantwoordelijkheid horen bijelkaar:

...als u namelijk blijft in het geloof, gegrond en vast, en zich niet laat afbrengen van de hoop van het evangelie dat u gehoord hebt, dat gepredikt is in de hele schepping die onder de hemel is, waarvan ik, Paulus, een dienaar geworden ben. Kol.1:23

Paulus zelf is bovendien een dienaar geworden van deze Christus ten behoeve van de gemeente, Kol.1:24-25. Om de rijkdom van de heerlijkheid van de verborgenheid te openbaren aan allen, Kol.1:27

...welke is Christus in u, de hoop van de heerlijkheid. Kol.1:27

Niet nu al uiterlijke heerlijkheid zoeken door te luisteren naar de dwaalleraars, want dan komt Christus niet openbaar in hun levens, maar het religieuze vlees.

Hem verkondigen wij, terwijl wij iedere mens terechtwijzen en iedere mens leren in alle wijsheid, om iedere mens volmaakt te stellen in Christus. Kol.1:28

Dit was de grote strijd van Paulus, Kol.1:29-2:1, dat alle gelovigen de schatten van de wijsheid en kennis zouden vinden in Christus alleen, Kol.2:3. De Kolossen moesten gaan wortelen in Hem en alles wat naast Hem werd gezien als geestelijk voordeel, wegdoen.

Zoals u dan Christus Jezus, de Heer, ontvangen hebt, wandelt in Hem, terwijl u geworteld bent en opgebouwd wordt in Hem en bevestigd wordt in het geloof, zoals u is geleerd, daarin overvloeiend met dankzegging. Kol.2:6-7

Het **vierde** is waarschuwen door concreet te worden; *kijkt u uit*, Kol.2:8. Wij zouden beginnen met dit punt maar de herder van God doet dit pas nu. Hij benoemt vervolgens vier grote gevaren: A: de wijsbegeerte, B: de traditie, C: de wettische geest en D: de ervaringen van de ziel.

Wijsbegeerte is de redenering van de menselijke geest, Kol.2:8, volgens de overlevering van de mensen, Kol.2:8. De religieuze feesten, dagen, regels, ascese, eetgewoonten, zijn allemaal slechts schaduwen van de werkelijkheid en dat is Christus. Kol.2:16,21. De ervaringen zijn slechts bedrog van de ziel vaak gekoppeld aan een ongezonde interesse in engelen. Sommigen roemen ook vandaag visioenen, Kol.2:18.

...dingen die alle door het gebruik te niet gaan), naar de geboden en leringen van de mensen, (dingen die wel een schijn van wijsheid hebben in eigenwillige verering en nederigheid en gestrengheid tegen het lichaam, daaraan geen enkele eer bewijzend) tot bevrediging van het vlees. Kol.2:22-23

Het **vijfde** dat Paulus doet is het kruis brengen

Als de gelovigen in Hem besneden zijn, met Hem begraven door de doop, met Hem opgewekt en mee levend gemaakt, gestorven voor de elementen van de wereld, Kol.2:11-13,20, waarom zouden zij dan nog iets naast Christus zoeken?

Het **zesde** is de oproep om gericht te zijn op boven; Kol.3:1-3. De dingen van de aarde, de religieuze en menselijke elementen van de zogenaamde wijsheid, zijn volkomen nutteloos voor het geestelijke leven.

Het **zevende** is oproep tot praktische gerechtigheid. Gericht zijn op de aarde brengt altijd zonde voort, Kol.3:5, gericht zijn op boven brengt Christus voort, Kol.3:12-4:6.

...maar nu, legt ook u dit alles af: toorn, kwaadheid, boosheid, laster, vuile taal uit uw mond. Liegt niet tegen elkaar, daar u de oude mens met zijn daden hebt uitgedaan en de nieuwe hebt aangedaan, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft. Kol.3:8-10

Gericht zijn op boven is gevuld zijn met het woord van Christus, Kol.3:16.

De afsluiting van de brief

Paulus benoemt een aantal medewerkers voor het koninkrijk van God, Kol.4:11.

U groet Epafras, die een van u is, een slaaf van Christus Jezus, die altijd voor u strijdt in de gebeden dat u mag vaststaan, volmaakt en ten volle verzekerd in de hele wil van God. Kol.4:12

Deze brief ging ook naar Laodicea, Kol.4:16, maar deze gemeente heeft er niet naar gehandeld, zie op.3:14-22.

En zegt aan Archippus: Let erop, dat u de bediening die u in de Heer hebt ontvangen, ook vervult. Kol.4:17

Denkt aan mijn gevangenschap. De genade zij met u. Kol.4:18

In hoeverre zijn wij afgedwaald zoals dit dreigde in Kolosse?